

Kad se hoće - može i kod nas

U želji da stvore spremnije, stručnije i fleksibilnije kadrove stručnjaci iz Centra za primenjenu automatiku sa Fakulteta inženjerskih nauka i Politehničke škole stavili su akcenat na edukaciju kadrova koja će moći da predaju i rukovode ambicioznim kursevima koji su zamišljeni u saradnji sa bostonskim MIT-om, najprestižnijim svetskim tehnološkim univerzitetom

Piše Zoran Mišić

Ljudi iz Centra za primenjenu automatiku kragujevačkog Fakulteta inženjerskih nauka (koji stari Kragujevčani još uvek od mилоšte zovu „Mašinac“) odavno su rešili da sagledaju šta se i kako radi na vodećim svetskim tehnološkim fakultetima i univerzitetima i njihovo bogato iskustvo, praksu, metodiku i proces nastave primene kod nas.

Jer, kako kažu, nema razloga da neko ko studira na, recimo, berlinskom Tehnološkom univerzitetu bude bolji, stručniji, obrazovaniji i spremniji za posao nego neko ko studira u Kragujevcu, ali je potrebno da mnogo šta uradimo kako bismo imali jednaki kredibilitet kao

svetski fakulteti.

Zato Centar za primenjenu automatiku, na čijem je čelu Milan Matijević (42) redovni profesor, prodekan za međunarodnu saradnju i akreditaciju, odnosno njegovi studenti-doktoranti, sarađuju sa vodećim svetskim obrazovnim tehnološkim ustanovama, pre svega sa bostonskim MIT-om i institucijama i pokušavaju da takva vrsta saradnje i prenošenja iskustva zaživi na svim obrazovnim nivoima.

Um i ruka

Centar za primenjenu automatiku postoji više od decenije. Njegov osnivač i prvi rukovodilac bio je profesor Živomir Petronijević, a značajan trag u njegovom radu ostavili su i brojni saradnici, poput profesora Vladimir Cvjetkovića, doktora Duška Katića i Miladina Stefanovića, kao i poznati kragujevački inženjeri Miroslav Ravlić, Mladen Marić, Đorđe Đorđević, Bojan Miličić, Zoran Kalenić...

Danas su tu nove snage, studenti doktoranti: Mina Vasković, Nenad Babajić, Vladimir Joković, Srđan Stojković, Petar Mišljen, Dragoljub Stevanović...

Centar za primenjenu automatiku i njegov matični fakultet žele da svetska iskustva i praksu prenesu ne samo studentima našeg Univerziteta već i učenicima drugih obrazovnih ustanova i škola.

- Trudimo se da ono što rade studenti u svetu bude moguće i ovde. Deviza MIT-a je „Um i ruka” i u svetu tehničkih nauka i jeste tako. Jedno mora drugo da prati. Oni imaju proporciju da svaka teorija mora da bude pokrivena praktičnim radom a odnos teorije i prakse je jedan prema tri u korist praktične nastave. Kroz tu praksu njihovi studenti obavljaju laboratorijski rad, programiranje i od prvog časa kada počnu studije rade sami praktično i konkretno. Kada diplomiraju spremniji su i pripremljeniji za rad nego naši studenti, kaže Matijević.

On je, boraveći u Bostonu, učestvovao i držao kurseve masovne edukacije đacima koji su završili srednju školu i još nisu počeli sa studijama. Kaže da su ti kursevi odlično organizovani i

koncipirani tako da povezuju robotiku, elektroniku, programiranje, matematiku, primene teorije... Kod nas takve ideje nailaze na defetistički stav tipa: „To je preterano, samo za decu koja hoće da rade”. Kod nas je, smatra prof. Matijević, suštinski problem u organizaciji kao i u nepostojanju adekvatno pripremljenih profesora koji bi takve kurseve mogli da sprovedu.

Zbog toga su sa partnerima iz Politehničke škole odlučili da prvo sprovedu edukaciju edukatora. U tu svrhu u ovoj kragujevačkoj srednjoj školi održavaju se tri specijalizovana kursa sa ciljem da pripreme profesore srednjih škola i fakulteta.

- Nema razloga da neko ko živi u Kragujevcu manje zna nego neko ko živi u Bostonu. Škola je priprema za život i mi se trudimo da granice tog našeg sistema probijemo, da naši studenti budu pripremljeni, imaju veću apsorpciju znanja, ali i da im samo učenje bude zabavnije, kaže on. Prate razvoj nauke i tehnike
Partner Centra u ovom transferu znanja je Politehnička škola na čijem je čelu direktor Siniša Kojić.

- Obrazovni proces mora da prati razvoj nauke i tehnike. Mi se u okviru naših mogućnosti trudimo da to postignemo. Stanje u obrazovanju poslednjih decenija nije dobro, ali ako sedimo, čekamo i kukamo ništa nećemo postići. Moramo nekako da se organizujemo na druge načine. Jedan od njih je i taj da kroz razne projekte, učešća i saradnju sa privredom, sopsstvenim angažovanjem ljudstva i opreme nadomestimo prazninu u finansiranju, kaže Kojić. Njihova škola nekada je imala samo čisto mašinska zanimanja, a pošto su današnji proizvodni sistemi daleko komplikovaniji, pre četiri godine uveli su nove obrazovne profile tipa tehničar za mehatroniku i tehničar za robotiku, koji „pokrivaju” informatiku, mašinstvo i elektrotehniku. Zbog toga imaju dobru sponu sa privredom, velikim industrijskim sistemima kao što su: „Fijat”, „Unior alati”, vojna fabrika, „Zastava kamioni”, „Zastava AD”, „Zastava impro”, „Milanović inženjering”... U njima se učenici edukuju, obavljaju praktičnu nastavu, a oni ih angažuju po završenom školovanju. Prošle godine, uz diplome i svedočanstva, uručili su i poziv za stalni radni odnos šestorici učenika u „Unior alatima”.

- Ne školujemo kadar za potrebe sive ekonomije i biroa rada već za ono što je privrdi i proizvodnji zaista potrebno, kaže Kojić.

U njihovom Auto trening centru za centralnu Srbiju planiraju da otvore pet laboratorija za obuku kadrova za potrebe industrije u ovom regionu, a od 14. marta se u Politehničkoj školi otvaraju tri moderne laboratorije, za autotroniku, elektroniku i elektrotehniku.

Pošto je i cilj Politehničke škole da naprave nove profile koji mogu da zadovolje potrebe savremene industrije, logično se nametnula saradnja sa Centrom za primenjenu automatiku.

Međunarodna saradnja Centra

Ljudi iz Centra za primenjenu automatiku imaju već zapažene rezultate i na međunarodnom planu. Nedavno su radili trijažu kadrova za firmu „Milbauer” (bavarsku kompaniju koja proizvodi čipove i upravo podiže svoju fabriku u Staroj Pazovi).

- Oni su tražili one koji zaista znaju da rade posao. Uopšte im nije bilo važno oficijelno obrazovanje, da li je neko završio fakultet. Tražili su da ljudi poseduju određena znanja i sposobnosti, interdisciplinarnost, vešte, one koji imaju dovoljan kapacitet da „stanu” na više pozicija, da mogu brzo da ovladaju strukovnim inženjerskim znanjima, da imaju razvijene analitičke sposobnosti, znanje jezika, socijalni prag, pojašnjava profesor Matijević. Njihova trijaža i testiranje bila je zasnovana na laboratorijskim vežbama sa MIT-ovih kurseva.

Zadovoljan dosadašnjom saradnjom, „Milbauer” (koji vodi Kragujevčanin Bojan Stojanović) pomogao je Centru značajnim donacijama, kao i „Simens” i „Nešnal instruments”, sve u cilju razvoja njihove infrastrukture i programa.

- Zbog toga su naši kadrovi u startu spremniji, dorasli izazovima, duhovno drugačiji. Student koji se opredeli da radi sa nama zna da sutra može da stane na više pozicija, bude fleksibilan i kao inženjer i programer, da nije „zakucan” i kaže: „Ja radim samo to”. Dakle, pokretljiv u neakvom dijapazonu struke, bez lažne skromnosti ističe Matijević. Svesni da je suština naše priče da se nešto stvarno uradi, promeni i pokrene, ljudi iz Centra za primenjenu automatiku i Politehničke škole ne posustaju, iako to ne ide nimalo lako.

Izvor: Kragujevačke novine

[Kragujevačke Novine.pdf](#)